

ת"פ 59696/12/17 - מדינת ישראל נגד קצי אברהמים (עציר),

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59696-12-17 מדינת ישראל נ' אברהמים(עציר)

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה ע"י פמ"י פלילי
נגד

קצי אברהמים (עציר),
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד נמיר אדלבי

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (סעיפים 25 + 274 (1) - (3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977) והתפרעות (סעיף 152 לחוק העונשין).

מכתב האישום עולה כי הנאשם הנו תושב ענאתא הישנה, שלא החזיק במועד הרלבנטי באישור שהיה כדין בישראל ושהה בה שלא כדין. ביום 25.10.2018 בשעות אחר הצהריים אירעו הפרות סדר במספר מוקדים בענאתא בהן נטלו חלק עשרות צעירים, חלקם רעולי פנים, שיידו אבנים ובקבוקי זכוכית לעבר שוטרים ששהו במקום במסגרת תפקידם, ממרחק של בין 20 ל-50 מטרים. במהלך ההתפרעות נפגע ברגלו מאבן שוטר אחד, ונחבל בידו, שוטר אחר שאף שבר את שיעונו כתוצאה מפגיעת אבן. הנאשם נטל חלק בהתפרעות זו, ויידה שתי אבנים ממרחק כ-20 מטרים מהשוטרים במטרה לפגוע בהם.

טיעוני הצדדים לעונש

הצדדים הגיעו להסכמה עונשית רק ברכיב של מאסר מותנה בעבירות שב"ח, אך לא מעבר לכך.

מחד, המאשימה טוענת למתחם של 12 עד 30 חודשי מאסר לנוכח פסיקה שהוגשה ולנוכח חומרת העבירה וחומרת נסיבות המקרה. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש של שישה חודשי מאסר בהתחשב ברמת הענישה הנוהגת בנסיבות דומות. הסניגור היפנה לחסכון המשמעויות מזמנו של בית המשפט בשל נטילת אחריות בשלב מוקדם, והיפנה לנזק הנגרם לנאשם ממעצרו הראשון והממושך בתנאים של עצור ביטחוני שאינו זוכה להקלות או הטבות כלשהן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך של שמירה על שלום גופו ונפשו של אדם, שמירה על ביטחון הפרט וביטחון הציבור, והשמירה על כוחות הביטחון, הפועלים למען כלל הציבור יומם ולילה.

אשר לנסיבות הקשורות בעבירה (לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין) - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: המשיב השתתף ביחד עם אחרים בהתפרעות אלימה שבמהלכה נפצעו שוטרים בשל השלכת חפצים לעברם; עצם הימצאותו במקום וידוי שתי אבנים לעבר שוטרים ממרחק 20 מטר מעידים על כוונה לפגוע בהם; הנאשם הנו כבן 19, והגם שאינו מבוגר, הוא בגיר שצריך היה לשקול את צעדיו בשום שכל ובוודאי שצריך היה להימנע מן המעשים. אך לאחרונה פסק בית המשפט העליון כי אין מקום ליצור קטיגוריה נפרדת של "בגיר צעיר", בין היתר לנוכח העובדה, שתקין 113 מאפשר לקחת בחשבון בעת קביעת המתחם גם את גילו של נאשם [ר': ע"פ 6961/17 אבו אלקיעאן נ' מ"י (מיום 7.3.2018)].

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - לרוב מוטלים עונשי מאסר ממשיים שאינם פוחתים מ-5 חודשים. בהקשר זה מפנה לעפ"ג (י-ם) 3148-02-16 מ"י נ' ג'ועבה (מיום 24.2.2016), שם נקבע מתחם שבין 8 ל-20 חודשים בנסיבות חמורות יותר; עפ"ג (י-ם) 30191-02-15 מ"י נ' אגרוף (31.3.2015), שם נקבע בנסיבות דומות מתחם שבין 7 ל-11 חודשי מאסר ונגזרו בפועל 11 חודשים לאדם בעל עבר פלילי ותנאי (העונש שנגזר לא כלל את המאסר המותנה שהופעל); עפ"ג (י-ם) 21523-08-15 מ"י נ' ענאתי (מיום 14.10.2015), שם נקבע מתחם ענישה של בין 6 ל-15 חודשי מאסר בנסיבות דומות, והעונש הוחמר ל-6 חודשי מאסר בפועל. אימצתי מתחם זה בתיק שניסבותיו דומות - ת"פ 17526-04-17 מ"י נ' בדר (מיום 10.9.2017) שם גזרתי על נאשם 10 חודשי מאסר בפועל. המאשימה היפנתה גם לת"פ (י-ם) 14154-05-16 מ"י נ' ח'ליל (מיום 1.11.2016), שם בנסיבות דומות נקבע מתחם שבין 8 ל-24 חודשי מאסר בנסיבות דומות. הוטלו שם עונשים בין 8 ל-12 חודשי מאסר. הופניתי גם לגזר דין שנתתי בת"פ 41978-09-17 מ"י נ' אבו רמילה (מיום 9.1.2018) שם הטלתי 7 חודשי מאסר על הנאשם בנסיבות קלות יותר. אני סבור כי ההפניה לעניין נג'אר [ע"פ 4324/16 נג'אר נ' מ"י (מיום 31.7.2016)] אינה במקומה הואיל ומדובר בתיק שנדון בבית המשפט המחוזי כערכאה ראשונה.

מתחם הענישה - בהינתן כל האמור, אני סבור כי מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר ראוי ונכון.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (פי סעיף 40י"א לחוק העונשין) - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם צעיר בתחילת דרכו בחיים, ללא רישום פלילי שבוודאי שלמאסרו יש משקל שלילי על מכלול חייו, הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו (20.12.2017);
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות כלפי שוטרים לרבות ניסיון וסיוע, בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ג. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירה של השתתפות בהתפרעות או עבירה על חוק הכניסה לישראל בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ד. קנס בסך ₪ 5,000 או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל

חודש החל מיום 1.1.2019. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי בצירוף ריבית פיגורים.

ה. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בה הורשע וכן עבירה לפי חוק הכניסה לישראל במשך שנתיים מיום שחרורו, או 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

שב"ס יחתים כעת את הנאשם על ההתחייבות לפני החזרתו לבית הכלא.

זכות ערעור כחוק.

אפשרתי לנאשם לחבק ולנשק את בני משפחתו.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ח, 20 מרץ 2018, במעמד הצדדים.